

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14C/173/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814215533
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814215533.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a.s., IČO: 35 717 769, so sídlom 841 04 Bratislava, Staré Grunty 7, právne zastúpený JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom so sídlom 811 07 Bratislava, Nám. Martina Benku 6, proti odporkyni: O. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q., J.. N. XX, prechodne bytom S., Východná 6 o zaplatenie 359,-EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 207,- EUR s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 207,- EUR od 3.12.2012 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku

II. Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa z a m i e t a.

III. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 359,-EUR s príslušenstvom. Návrh odôvodnil tým, že dňa 23.2.2012 uzatvoril s odporkyňou ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320120557 na čiastku 400,- za odplatu vo výške 152,- EUR. Zmluvou sa odporkyňa zaviazala uhradiť celkovú čiastku 552,- EUR v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 2,-EUR a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 54,60 EUR. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa zmluvné strany nedohodnú inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdila odporkyňa podpisom zmluvy o úvere. Odporkyňa celkovo do dňa podania návrhu uhradila 193,- EUR, posledná suma 60,-EUR bola uhradená dňa 10.8.2012. Vzhľadom na to, že odporkyňa neplnila riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, navrhovateľ jej oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V predžalobnej upomienke zo dňa 30.7.2013 navrhovateľ upozornil odporkyňu na uplatnenie práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 15.10.2013 navrhovateľ oznámil odporkyni, že celý dlh (zahŕňajúci nesplatenú časť úveru a odplaty) sa stal splatným k 2.12.2012. Po zosplatnení záväzku zo zmluvy o úvere navrhovateľ neeviduje žiadnu ďalšiu úhradu. Ku dňu vypracovania návrhu na začatie konania činí dlžná čiastka 359,-EUR, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatom v celkovej sume 845,- EUR a uhradenou čiastkou 193,- EUR. Navrhovateľ sa ďalej domáhal úhrady zmluvnej pokuty podľa bodu 3 Obchodných podmienok navrhovateľa vo výške 3,30% z istiny úveru a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Keďže istina úveru je 400,-EUR, výška zmluvnej pokuty bola 13,20 EUR mesačne. Navrhovateľ si v návrhu uplatnil nárok na zmluvnú pokutu

vo výške 52,80 EUR, t.j. 13,20 EUR x 4 mesiace omeškania od decembra 2012 do marca 2013. Ďalej sa navrhovateľ domáhal úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 359,-EUR od 3.12.2012 do zaplatenia.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na 19.6.2015.

Navrhovateľ ani odporkyňa sa na pojednávaní nezúčastnili. Bol prítomný právny zástupca navrhovateľa. Odporkyňa mala doručenie predvolania vykázané podľa § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Súd pojednával v neprítomnosti účastníkov podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a vykonal dokazovanie týmito listinami: Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 320120557 zo dňa 23.2.2012, obchodné podmienky navrhovateľa, predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy zo dňa 30.7.2013, poštový podací hárok č.l. 5, oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 15.10.2013, poštový podací hárok č.l. 7.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný nasledovný skutkový stav: Navrhovateľ dňa 23.2.2012 uzatvoril s odporkyňou ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy poskytol navrhovateľ odporkyňi úver vo výške 400,- EUR. Odporkyňa sa zaviazala vrátiť navrhovateľovi istinu spolu s odplatom vo výške 152,- EUR. Odplata pozostáva z úroku vo výške 20% istiny a odmeny veriteľa vo výške 18% istiny. Záväzok odporkyne bol splatný v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 2,-EUR a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 54,60 EUR. Prvá splátka úveru bola splatná v 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) ku dňu podpisu zmluvy pri splatnosti úveru na 13 mesiacov bola 45,23 %. Odporkyňa poskytnutý úver riadne nesplácala. Uhradila len sumu 193,- EUR. Preto bola navrhovateľom dňa 30.7.2013 vyzvaná na úhradu dlžnej sumy 359,- EUR. Dňa 16.10.2013 jej navrhovateľ zaslal oznámenie o zosplatnení záväzku. Na túto výzvu, resp. oznámenia odporkyňa nereagovala.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom do 30.4.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 OZ ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z., účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

odľa § 53 ods. 5 OZ, v konania

úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať (okrem iných aj) tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., účinného do 31.1.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel v prvom rade k záveru, že zmluva o úvere, uzavretá medzi navrhovateľom a odporkyňou je spotrebiteľskou zmluvou (s prihľadnutím na povahu účastníkov, obsah zmluvy a vopred pripravený text zmluvy na predtlačnom formulári) a preto na vzťah medzi veriteľom (navrhovateľ) a dlžníkom (odporkyňa) je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Zmluva je zároveň zmluvou so spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z..

Súd vzhľadom na uvedené závery skúmal, či zmluva spĺňa všetky náležitosti, ktoré vyžadoval zákon č. 129/2010 Z.z. účinný v čase jej uzavretia. Podľa názoru súdu zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, údaj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru a údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) podľa § 9 ods. 2 písm. f), i a j/ zák. č. 129/2010 Z.z..

Údaj o konečnej splatnosti úveru nenahrádza ani v zmluve uvedená formulácia, že: „prvá splátka je splatná 10. deň po uzatvorení tejto zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky“. Takéto údaje musia byť uvedené presným, konkrétnym dátumom. Konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť tiež určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol už pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, nemusel si ju osobitne sám pre seba vypočítavať a mal tak napr. aj možnosť na základe tohto údaju uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi respektíve dodávateľmi.

Z dokazovania tiež vyplynulo, že v zmluve nebola jasne a určito vymedzená ani sadzba úroku. Je tam uvedená len výška úroku 20%, avšak celá suma budúcich úrokov ako výnosov bola zahrnutá v čiastke 152,- EUR, ktorá bola označená ako „odplata“. Toto vymedzenie nezodpovedá úprave obsiahnutej v ustanovení § 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z.. Zákonom stanovené členenie jednotlivých čiastok úveru, nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Úrok nie je možné zahrnúť pod poplatky. S ohľadom na to, že úroky sú splatné so splatnosťou jednotlivých splátok, a možno ich požadovať do zaplatenia a to aj predčasného, je vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá do poplatku za úver. Navrhovateľ teda opomenul splniť povinnosť ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z., ktoré vyžaduje aby úroková sadzba spotrebiteľského úveru bola vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru. Navrhovateľ uvádza úrokovú sadzbu 20% z istiny za celú dobu splácania istiny. Dobou splácania istiny však v danom prípade nie je kalendárny rok, preto nie je možné teda stotožniť úrokovú sadzbu uvádzanú v zmluve s ročnou úrokovou sadzbou.

Podľa názoru súdi si navrhovateľ riadne nesplnil ani povinnosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z. a to uvedenie údajov o RPMN. Na prvej strane zmluvy je uvedený len údaj o priemernej RPMN 45,23 %. Údaj o RPMN daného úveru je uvedený v bode 1. Obchodných podmienok a táto je v 67,70%. Podľa názoru súdu tento dôležitý údaj, ktorý je v podstate pre dlžníka základnou a smerodajnou informáciou o cene úveru, je navrhovateľom zámerne a neprehľadne skrytý medzi ostatným obsahom zmluvy. Údaj o RPMN

za úver a priemernej RPMN by mali byť uvedené blízko seba tak, aby spotrebiteľ mal možnosť porovnať si tieto údaje a získať objektívnu informáciu o úvere, ktorý si mieni zobrať. Navrhovateľ uvedeným postupom obchádza ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z.

Nakoľko v zmluve neboli uvedené náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, i a j/ zák. č. 129/2010 Z.z., je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. považovať tento úver za bezúročný a bez poplatkov. Odporkyňa by si teda bola splnila svoju povinnosť voči navrhovateľovi uhradením celej sumy poskytnutej istiny, t.j. 400,-EUR. Zaplatila však len 193,- EUR, ostáva teda zaplatiť navrhovateľovi ešte sumu 193,- EUR. Súd v tejto časti považoval návrh navrhovateľa za dôvodný a preto zaviazal odporkyňu na úhradu tejto sumy.

Úver bol zosplatnený dňa 2.12.2012. K tomuto dňu mala odporkyňa povinnosť uhradiť navrhovateľovi zvyšnú časť istiny. Keďže svoju povinnosť nesplnila, dostala sa od nasledujúceho dňa, t.j. od 3.12.2012 s úhradou svojho záväzku do omeškania. Navrhovateľovi tak vznikol aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 207,-EUR v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z.. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 28.11.2009 bola vo výške 0,75 %. Zákonný úrok z omeškania vypočítaný na základe tohto údaj a citovaného ustanovenia je 8,75 % ročne.

Keďže súd dospel k záveru, že spotrebiteľský úver poskytnutý odporkyni bol bezúročný a bez poplatkov, návrh navrhovateľa v časti, v ktorej sa domáhal zaplatenia sumy prevyšujúcej neuhradenú istinu poskytnutého úveru, ako nedôvodný zamietol.

Súd ďalej zároveň poukazuje na právoplatný rozsudok Okresného súdu Žilina sp.zn. 6C/244/2014 zo dňa 19.9.2014, ktorým bola za neprijateľnú vyhlásená zmluvná podmienka obsiahnutá v ust. čl. 3 Obchodných podmienok navrhovateľa v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II. zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky.“ Okresný súd Žilina považoval citované ustanovenie Obchodných podmienok navrhovateľa za v rozpore s ust. § 53 ods. 1 v spojení s ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku) a teda v zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ za neplatné. Vychádzal z toho, že zmluvná podmienka, ktorá bola dohodnutá v predmetnej (formulárovej) zmluve, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol pri jej uzavretí ovplyvniť, ak chcel vstúpiť s navrhovateľom do zmluvného vzťahu a ktorá zaväzuje spotrebiteľa na zaplatenie sankcie - zmluvnej pokuty ako opakujúceho sa plnenia, ktorého mesačná výška zodpovedá v percentuálnom vyjadrení 3,3 % z istiny a ktorej ročná výška tak zodpovedá v percentuálnom vyjadrení 39,60 % z istiny úveru (3,3 % x 12 mesiacov = 39,60 %) bez ohľadu na celkovo dlžnú sumu, je bez akýchkoľvek pochybností neprijateľnou zmluvnou podmienkou a teda zo zákona neplatnou. Ak teda zmluvná pokuta nebola platne dojednaná medzi účastníkmi, nemôže sa na základe absolútne neplatného zmluvného dojednania navrhovateľ zaplatenia predmetnej zmluvnej pokuty domáhať a rovnako súd nemohol na tento prípad aplikovať ani ust. § 545a OZ, keďže výšku neplatne dojednanej zmluvnej pokuty nemožno súdom moderovať (znížiť).

Súd konštatuje, že sa s uvedenými závermi Okresného súdu Žilina stotožňuje, v celom rozsahu na ne odkazuje a preto návrh aj v časti uplatnenej zmluvnej pokuty zamietol. Súd zároveň upozorňuje navrhovateľa na povinnosť, ktorú mu ukladá ustanovenie § 53a ods. 1 OZ.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Keďže úspech resp. neúspech navrhovateľa a odporkyne bol približne rovnaký, súd žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. Súd konštatuje, že vychádzal z uplatneného nároku

v sume 411,80 EUR (istina 359,-EUR + zmluvná pokuta 52,80 EUR), pričom úspech navrhovateľa bol 207,-EUR a úspech odporkyne 204,80 EUR.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie.